

Но въ този свѣтъ не ставатъ поетични чудеса,
затуй изъ други свѣтове се лутатъ мислитѣ замаяни:
ти чакашъ вихъръ да разкъса пламналиѣ небеса,
а тука тлѣй единъ животъ окаянъ.

Мжжетъ зли сж тукъ, женитѣ — съсъ пресъхнали очи,
и сякашъ този паркъ леговище е на прокажени,
а ти срѣдъ тѣхъ — единъ поетъ ненуженъ, що мълчи,
макаръ че има много да имъ каже.